

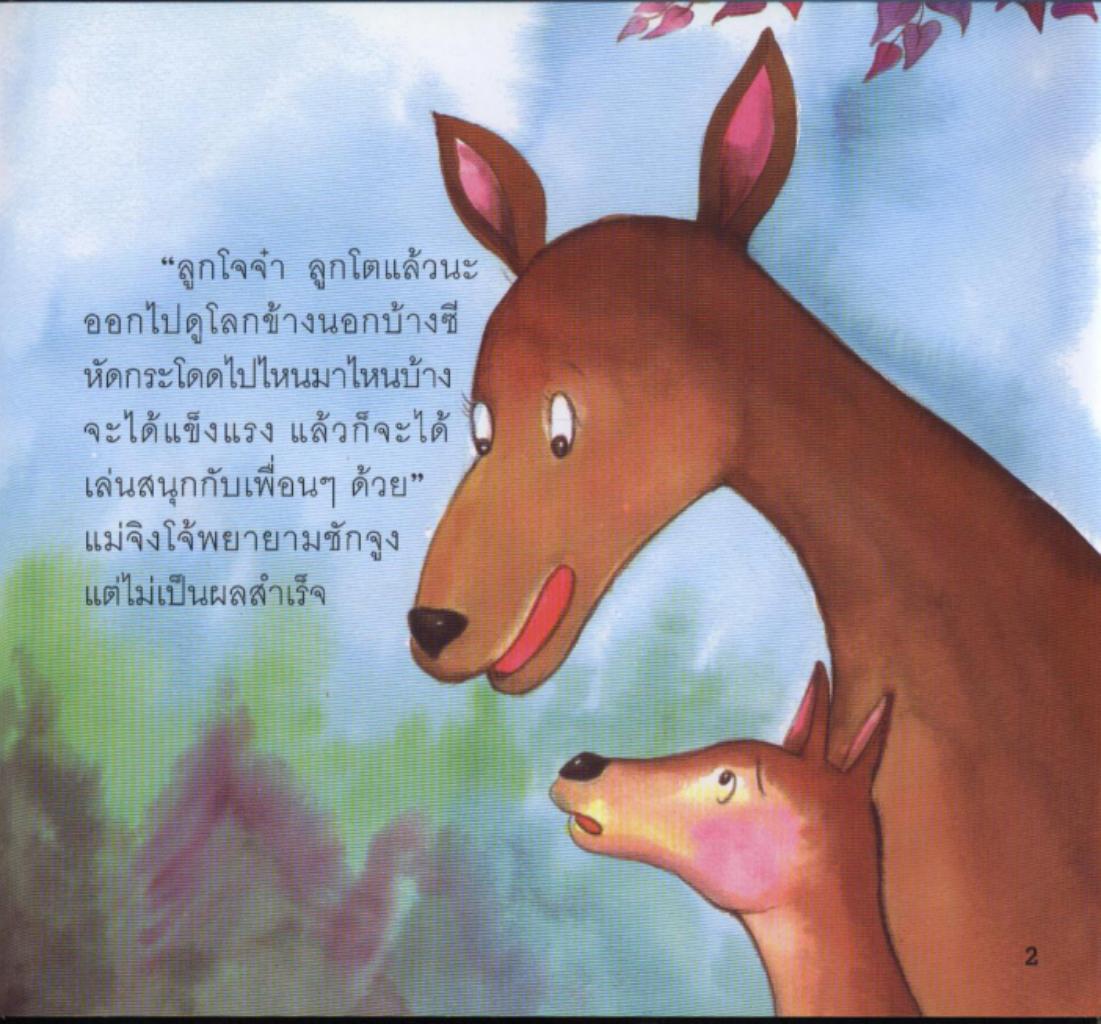
ใจ...จิงใจน้อย

ผศ.ดร.ประชุมพร สุวรรณตรากา : เรื่อง / อันชา สีนุ่นไบร์ : ภาพ

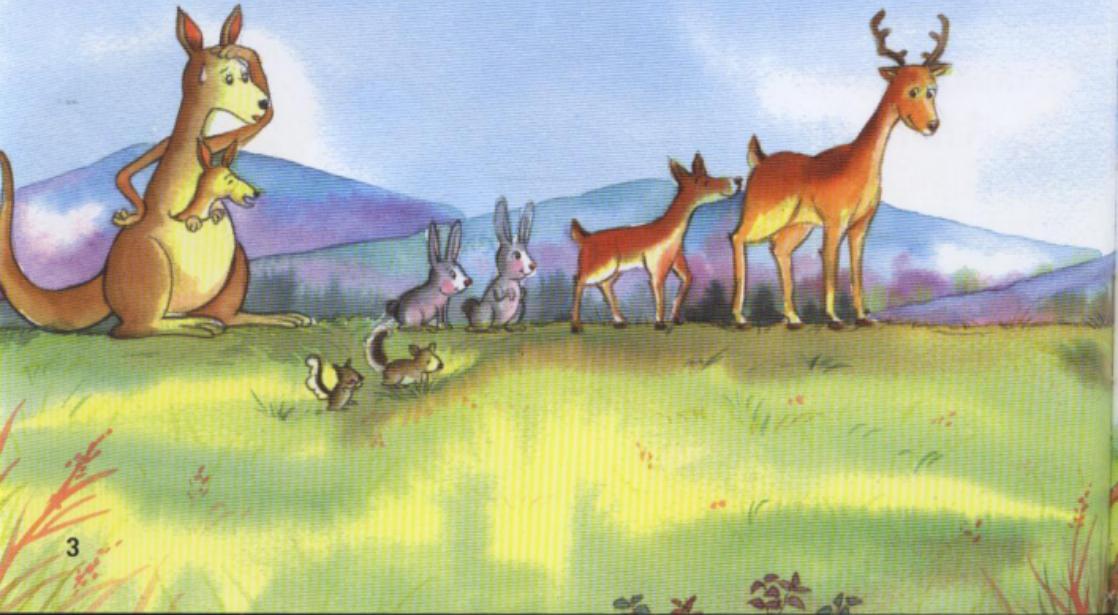
จะเป็นลูกจิงใจตัวใดเกินกว่าจะอยู่ในกระเพาหน้าท้องของแม่ได้แล้ว แต่ใจไม่ยอมออกมาก เพราะใจคิดว่าอยู่ในกระเพาของแม่อบอุ่นดี ข้างนอกดูกรว้างโล่ง คงจะไม่ดีเท่ากระเพาอันอบอุ่นของแม่

A close-up illustration of a large brown kangaroo's head and neck, looking down at a much smaller red kangaroo joey. The background shows a blue sky with some pink flowers.

“ลูกใจจ้า ลูกโตแล้วนะ
ออกไปดูโลกข้างนอกบ้างซี
หัดกระโดดไปไหนมาไหนบ้าง
จะได้แข็งแรง แล้วก็จะได้
เล่นสนุกกับเพื่อนๆ ด้วย”
แม่จิงใจพยายามซักจุ่ง
แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

วันหนึ่งเพื่อนสัตว์นัดกันไปเที่ยวที่สวนผักของลุงโต แม่กว้าง แม่กระต่าย แม่กระรอก เดินไปตามสบาย มีลูกๆ วิ่งตามเป็นพรวน มีแม่จิงใจเท่านั้นที่เห็นดีเห็นด้อย เพราะต้องขอบใจซึ่งตัวโดยและหนักมากไปด้วย

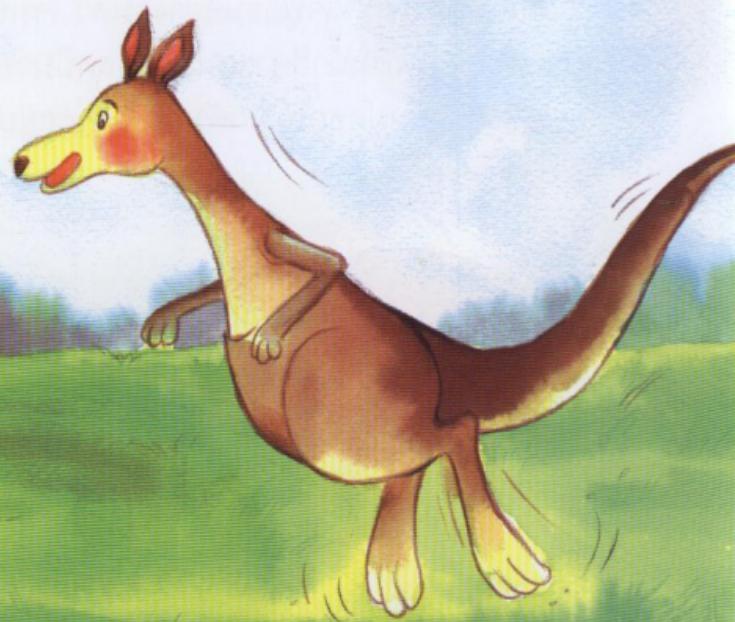
“เอ้อ ไม่ไหวแล้ว ลูกนักเหลือเกิน
ใจ แม่เห็นอย่างเลย ขอนั่งพักสักหน่อย”
แม่จิงใจบันแผลวนั่งพักใต้ต้นไม้ ปล่อยให้
เพื่อนๆ ล่วงหน้าไปก่อน แม่จิงใจเพลียมาก
จนนอนหลับไป

“หิวน้ำจังแม่จ้า ตื่นเต็ด” ใจเรียกแม่เบาๆ โถ^๑
คงเห็นอยู่มาก ใจส่งสารแม่จึงไม่กล้าปลุก แต่ใจก็หิวน้ำ
เหลือเกิน ใจมองไปรอบๆ สร่าน้ำอยู่ตรงนี้เอง เรายัง
ออกไปเดินน้ำที่สร่านี้ดีกว่า

ใจได้ออกมาจากการเป่าน้ำท้องของแม่ มันจดๆ จ้องๆ แล้วตัดสินใจ
การ์ดโดยดูงูลงมา จากนั้นก็การ์ดโดย ตุบ ตุบ ไปที่กระน้ำ

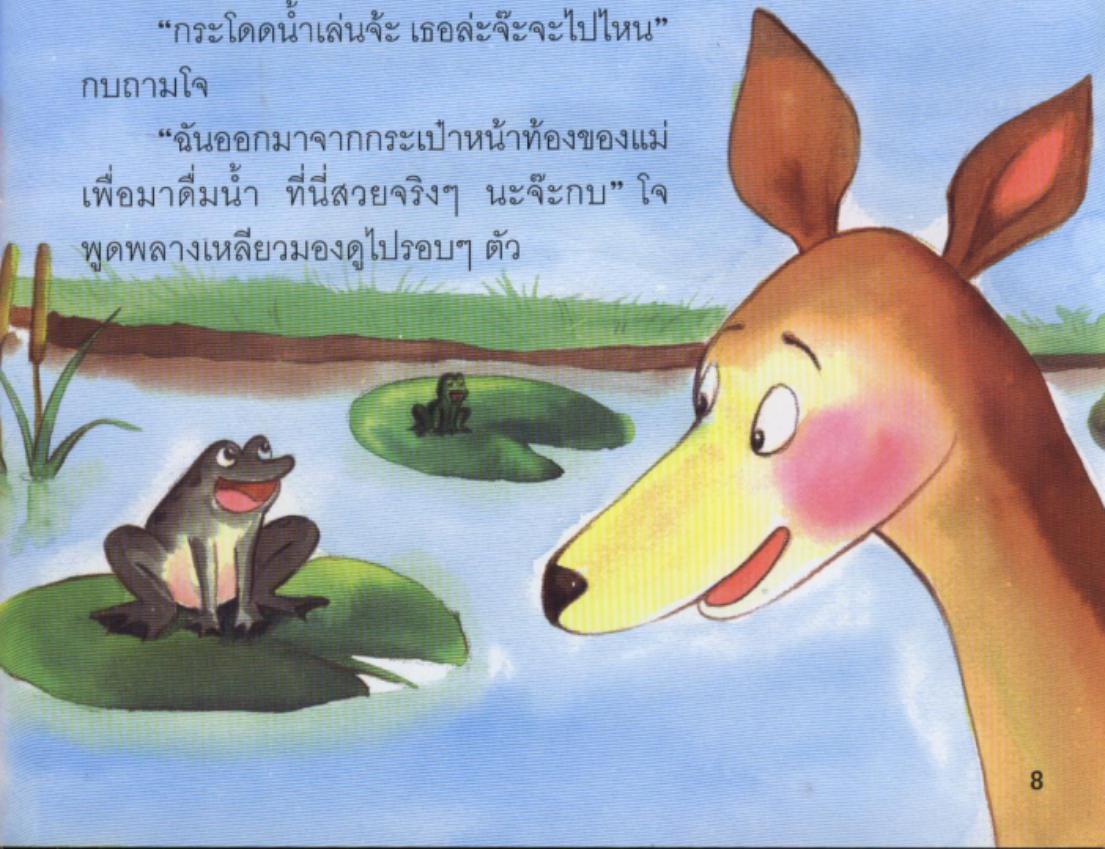

“โอ้ออ สวยงามๆ” ใจพูดขึ้นอย่างลีมตัว ใจมอง
ไปรอบๆ เห็นดอกไม้มีริมหน้าสีต่างๆ ฝีเดือสีสดบินว่อน
หน้าน้ำหวานอยู่ตามหมู่ดอกไม้ นกตัวเล็กๆ เกาะอยู่บน
กิ่งไม้ กำลังกำลังดื่มน้ำ

“สวัสดีจัง” ใจได้ยินเสียงทักทาย
“อืม กบนั่นเอง ทำอะไรไรอยู่จัง” ใจถาม
“กระโดดน้ำเล่นจัง เขอละจะจะไปไหน”
กบถามใจ

“ฉันออกมากจากกระเบื้องหน้าห้องของแม่
เพื่อมาดื่มน้ำ ที่นี่สวยงามมาก นะจัง” ใจ
พูดพลงเหลี่ยมมองคุ้นเคยๆ ด้วย

ทันใดนั้น งูตัวหนึ่งก็ฉกเพื่อนกบน้อยบันใบบัวไปกิน แล้วเลือยลงน้ำอย่างรวดเร็ว “น่าสงสารจริง” ใจร้องอย่างตกใจ “ข้างนอกนี่น่ากลัวจังเลย” ใจตัวสั้น เพราะหัวอกล้มมาก กบปลอบว่า “จะ โลกนี้มีสิ่งที่สวยงาม แต่ก็มีอันตรายด้วย”

“รีบวิ่งกลับไปอยู่ในกระเบ้าของแม่ดีกว่า” ใจพูด
“ไม่ดีหรอกจั๊ะ เขอโตมากแล้ว ควรจะช่วยตัวเอง
ไม่ทำให้แม่เห็นดene้อย” กบชี้แจง “ฉันจะทำอย่างไร
ดีจัง โลกนี้ทั้งน่าอยู่และน่ากลัว” ใจถาม “เขอก็ค่อยๆ
เรียนรู้ไปชิจัง เชื่อฟังแม่ของเขอ สังเกตสิ่ง
รอบตัว ไม่ประมาท แล้วเขอก็จะอยู่ในโลกนี้
อย่างมีความสุข” กบตอบแล้วกล่าวคำ
จำลา พร้อมกับกระโดดน้ำว่ายห่างออกไป

โจกลับมาหาแม่ แล้วพูดกับแม่ว่า “แม่จ้า
โลกนี้สวยงามและมีสิ่งที่น่าเรียนรู้อีกมาก
ฉันจะพยายามช่วยตัวเองให้มากและเชื่อฟัง
คำแนะนำของแม่”

“ลูกต้องมีความสุขแน่ๆ แม่แนใจ” แม่
จิงใจพูดให้กำลังใจและยิมอย่างมีความสุข

ใจ...จิงใจน้อย

ใจ จิงใจที่ไม่ยอมใด ไม่อยากออกจากกระเพาหน้าห้อง
ของแม่ ทำให้แม่ต้องเห็นด้วยอย่างไง วันหนึ่งโจ๊กพบว่า
โลกข้างนอกว่างเปล่า น่าสนใจที่จะเรียนรู้ แต่ก็มีอันตราย
อยู่ด้วยเช่นกัน ใจทำอย่างไรดี...

ผศ.ดร.ประชุมพร สุวรรณตรา

ISBN 974-221-748-3

9 789742 217488

ใจ...จิงใจน้อย